

hold bedst. Det kan jo være, at Forholdene ere noget forskellige paa Landet og i Købstæderne, men jeg kan ikke give noget som helst Løfte om at fravige de Regler, man i den Henseende ellers vilde følge.

J. Nielsen: Jeg vil kun over for det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen) slaa fast, at det altsaa forholdt sig rigtig, naar der blev sagt, at han havde ført Underhandlinger om denne Lov, og jeg gentager kun, at for Mindretallet vare disse Underhandlinger „hemmelige“. Saa maa det ærede Medlem ellers for mig kalde dem, hvad han vil.

Oscar Hansen: I Anledning af det Svar, der fra Ministerbordet blev rettet til mig, skal jeg kun gøre en eneste kort Bemærkning. Enhver, som vil se paa Takstlovens § 14, vil let udfinde, hvorledes det forholder sig med Rejsegodsbestemmelsen. Der staaer ikke noget som helst om, at kun det Gods, som er emballeret, er Rejsegods, der staaer netop det stik modsatte, nemlig at en Koffert, som er aflaaet, er Rejsegods, selv om der ikke er noget i Kofferten, og den ikke er emballeret. Derfor tror jeg ikke, at denne Definition vil volde nogen Vanskelighed for den højtærede Minister, hvis han kunde komme til at optage den Henstilling, jeg har gjort, til fornyet Undersøgelse. Der staaer ikke noget i Loven om emballeret Rejsegods.

Alberti: Den Interesse, som den ærede Ordfører forsikrer, at Køge finder hos alle Medlemmer i Salen, giver mig Mod til at vende tilbage til den Sag, jeg berørte i Forgaars. Jeg skal kun henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at jeg egentlig ikke talte om Byen Køge, ihvorvel det er en By, som for mig kun har behagelige Minder, og som jeg ikke haaber at komme saa hurtig fra endda. Jeg mener unægtelig, at en saadan driftig og fremadskridende By har billigt Krav paa at komme i nem og hurtig Forbindelse med Hovedstaden, hvad der jo vilde ske ved den Bane, jeg nævnede. Men min medfødte Beskedenhed har forbudt mig som Kredsens Repræsentant at nævne dette Argument. Jeg har kun anført det Krav, som den gennemgaaende Trafik — Verdenstrafikken, som den ærede Ordfører sagde — stiller om at fremme Anlægget af en saadan Bane. Den ærede Ordfører tog til min store Forbavselse ligesom Afstand fra denne Bane og gjorde gældende, at den vilde

komme til at koste henved 3 Millioner Kroner. Deri tror jeg nu, den ærede Ordfører tager ganske fejl. Han har vistnok der fordybet sig alt for stærkt i Betragtninger over Bekostningen ved Anlægget af den nordlige Kystbane, saa at han har overset, at der her kun er Tale om et ganske fladt Terræn, hvor der derfor ikke vil udkræves nær saa stort et Jordarbejde. Omkostningerne ville vistnok blive ikke saa lidt mindre. Paa den anden Side vil den Afstand, som indvindes, blive mere end 2 Mil, snarere henved 3 Mil. Den ærede Ordfører mente imidlertid, at det ikke var saa paatrængende, det var meget mere paatrængende at faa en Bro over til Falster, eller hvor det var, den skulde gaa hen, og den ny Banelinie gennem Lolland med Dampfærge til Femern og en Bane derfra. Jeg tror, at hvis man vil vente med Anlægget af en Bane fra Kjøbenhavn til Køge, indtil dette Projekt er ført igennem, vil man komme til at vente længe. Det er i alt Fald noget ganske nyt eller snarere noget meget gammelt, som her er blevet gjort nyt igen, det er noget, som vil kræve mange og lange Tider til Overvejelse og mange og lange Tider til Anlæg. Det kan jo være, at man ved Overvejelserne kommer til det Resultat, at man ikke skal gaa den Vej. Men hvad enten en saadan Bane skal anlægges eller ikke, hvad enten Trafikken skal vedblive at gaa over Gedser eller over Lolland til Femern, vil en direkte Bane fra Kjøbenhavn til Køge altid faa den samme efter min Mening en ret stor Betydning. Jeg vil derfor haabe, at man ikke fra nogen Side ønsker at opsætte denne Sag af Hensyn til det Projekt, som den ærede Ordfører omtalte, og at den ærede Ordfører kun udtalte sin personlige Mening. Jeg kan være ganske enig med den højtærede Minister i, at vi ogsaa maa til et Anlæg af en Dampfærge fra Gedser til Warnemünde. Men det forekommer mig ikke, at der kan være noget som helst i Vejen for at fremme disse to Sager paa en og samme Tid. Det er Anlæg af saa forskellig Natur, at Udførelsen af det ene ikke i nogen Maade kan gribe ind i og sinke det andet. Naar jeg atter har talt om denne Sag i disse Dage, er det, fordi jeg har fundet, at det var nødvendigt at tale om denne Sag og blive ved at omtale den, indtil det endelig en Gang bliver Alvor. Og jeg fortryder ikke, at jeg har talt om den. Da jeg for nogle Aar siden for første Gang drog den frem her i Tinget, blev den af den daværende senere afdøde Trafikminister vist tilbage som noget aldeles